

«Lov HA 6/-95 å prøve seg»

– Viktig at Norge viser seg, var Gro Harlem Brundtlands kommentar til TV2s melding 29.12. om at Norge i løpet av en tidsperiode skal betale milliardbeløp til EØS' fond for «fattige» EØS- land.

Norge er jo så rikt – for lite penger til helsestellet, korridorpasienter på sykehusene, økning av alle avgifter, selv eldre biler blir en ny inntektskilde. Skattene økes. Et vanstelt, utslitt NSB som i sin tid var sinnbildet på soliditet, nå merke på forfallet.

Norge vil fortsatt framstå som det land Midt-Østen-fredsprosessen ble startet i. Til det er PLO lovet støtte på nær 300 millioner hvert år framover i fem år. Årets statsbudsjett har økt skatter med 7 milliarder.

Et vanningsanlegg i Gaza kaster skygger. Penger borte, anlegget ufullstendig og ikke i drift. Ingen

ansvarlig. Har man glemt at i visse deler av verden er det godtatt at penger som overføres, vil minske etter hvert? «Salær», bakschiisch, er en gammel tradisjon.

Får man en god jobb, er man moralsk forpliktet til å hjelpe familien fram også. Saken «undersøkes» i FN, et lett kritiserbart FN. Trå varsomt. Da Stoltenberg var FNs høykommissær for flyktninger, ble husleien hans betalt av bistandsmidler. Bare svak kritikk.

Da Gro Harlem Brundtland var på EU-konferanse på Korfu som norsk statsminister, var hun innom det tyske sosialdemokratiske partis årsmøte i Halle og talte om et sos. dem. Europa. Alt betalt av statsrådenes reisebudsjett. Det var som partimedlem hun var i Halle.

Det lar seg gjøre ved å gå gjennom budsjetter å finne ut for eksempel hvor mange milliarder som Norge siden 1970 har sluset til Sør-Afrika, men jeg våger den påstand at ingen i Norge vet detaljert hva pengene er brukt til. Antiapartheidprest Boesak drev en utstrakt reisevirksomhet. Pressen antyder nå at penger er blitt hengende igjen hos ham.

La Boesak hvile – eller forlang regnskap over milliardene, alle!

Nå har stortingsrepresentantene bestemt seg for hvilket land de vil på studietur til, og kan etterpå finne begrunnelsen. Kanskje vi skulle unne dem det? Verre er det at Aslam Ashan, ved ressursenter for pakistanske barn i Norge, skal ha med ca. 20 off. ansatte på studietur til Pakistan, ambassadører for pakistansk kultur etc. Amnesty International har sterk kritikk av landets rettsvesen og rettsløshet. Kan regne med romslig norsk økonomisk støtte for at nordmenn skal bli flinkere til å ta seg av pakistanske barn i Norge.

Hvor langt er det lov å prøve seg, hvor langt kan skinnfellen tøyes?

Anton Olstad.